

Nr 11

Av herr **Berg, Gunnar, m. fl.**, om användande av marinens egna varv vid utförande av planerade nybyggen för marinens räkning.

I slutet av år 1955 meddelades i pressen att Götaverken och Kockums delade tåtplatsen i den svenska varvskonkurrensen om största antalet sjö-satt och levererat tonnage. Båda varvens siffror "pressades emellertid nedåt genom omfattande marina engagemang".

Sveriges varvsindustriförening har i en översikt av svensk varvsindustri 1955 konstaterat, att ett av de största problemen är arbetskraften. Brist föreligger sålunda på såväl arbetare som tekniskt skolad personal. Vidare konstaterades, att särskilt de större varven under det gångna året varit kraftigt engagerade i fråga om arbeten för marinen. Man understryker också, att de svenska varven för att hävda sig i den utländska konkurrensen måste ytterligare rationalisera sin produktionsapparat samt höja fartygens kvalitet.

Enligt de uppgifter av chefen för arbetsmarknadsstyrelsen, som är tillgängliga, har varven infört såväl dansk som finsk arbetskraft och planerar införande av italienska arbetare. De privata varven torde vara orderbelagda fram till 1960.

I årets statsverksproposition, bil. 6, har departementschefen — under fjärde huvudtiteln: marinen — tillstyrkt ersättningsbyggnad av två modifierade Hallandsjagare samt tre modifierade Hajen-ubåtar.

Det synes med hänsyn till den privata varvsindustrin icke minst från arbetskraftssynpunkt beträngda läge önskvärt, att marinens egna varv användes i största möjliga utsträckning för nu av departementschefen tillstyrkta nybyggen. Detta bör givetvis ske i konkurrens med ifrågavarande privata varvsföretag. Lika nödvändigt synes det då vara, att marinens varv beredes möjlighet att anpassa sig till utvecklingen beträffande teknisk utrustning och rationalisering.

Beträffande arbetskraftstillgången må här framhållas att denna exempelvis i Karlskrona med omnejd uppvisar en bild helt motsatt den ovan tecknade. Man har i Blekinge betydande arbetslöshet och vikande arbetstillgång vid ett flertal industrier. Det skulle för såväl Karlskrona stad som Blekinge län vara av betydande värde, om arbetsmöjligheter tillskapades genom bättre utnyttjande av marinens varv i Karlskrona. Detta företags tillgång till skickliga yrkesarbetare bör icke äventyras. Under

rådande förhållanden nödgas denna arbetskraft i alltför stor omfattning sysselsätta sig med reparations- och nedskrotningsarbeten.

Det är angeläget att här framhålla, att ett tillgodoseende av synpunkterna i denna motion kan ske utan hinder av den nu arbetande 1953 års örlogsvarvsutredning. Denna har nyligen på förekommen anledning genom pressen framhållit, att utredningsarbetet i huvudsak endast avser örlogsvarvens organisation och verkstadsrörelsens ställning inom denna samt ekonomiska föreskrifter för rörelsen.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionens bilaga 6: fjärde huvudtiteln: marinen, måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t framhålla nödvändigheten av att marinens egna varv användes i största möjliga utsträckning vid utförande av planerade nybyggen för marinens räkning.

Stockholm den 17 januari 1956

Gunnar Bergh
Karlskrona

Rikard Svensson

T. Wolgast
